

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 11 stycznia 1921 roku
w przedmiocie podwyższenia agio od cła.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty (agio) ustanowionej rozporządzeniem z dnia 14 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 5, poz. 35) w wysokości 900% wynosić będzie aż do nowego zarządzenia 1900%.

Postanowienie to nie dotyczy towarów objętych 1) rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie ulg celnych (Monitor Polski № 277 z 1920 r.) i 2) rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lutego 1920 r., w sprawie płacenia cła od niektórych towarów w złocie (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 19, poz. 98).

§ 2. Dotychczas obowiązującą wysokość agia można przejściowo stosować do towarów:

- a) nadanych do przewozu koleją lub statkiem najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień wejścia niniejszego rozporządzenia w życie (§ 3).
- b) zalegających w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz pozaurzędowych publicznych i prywatnych.

Ulgi wskazane w punktach a) i b) tracą moc po upływie miesiąca od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie (§ 3).

§ 3. Niniejsze rozporządzenie uzyskuje moc obowiązującą z dniem 10 lutego 1921 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 14 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 5 poz. 35).+

Minister Skarbu:
w z. *Rybarski*